

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116210690
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3116210690.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Anderlovej v spore žalobkyne Ing. T. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. J., U. J. XX/X, zastúpenej Y. Y. W. ml., advokátom so sídlom O., J. Z. XXX, proti žalovaným: 1/ H. V., nar. XX.X.XXXX, bytom U. na P., E. XX, zastúpenej Y. T. X. a Y. U. X., advokátmi so sídlom O., L. XXXX, 2/ W. poisťovňa, a.s. P. N. R. so sídlom X., P. XX, N.: XX XXX XXX, pobočka O., so sídlom O., L. XX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou T. T., s.r.o., so sídlom X. X., G. 6, o náhradu škody, o odvolaní žalovanej 1/ proti rozsudku C. súdu Trenčín zo dňa 19. októbra 2018, č.k. 20C/120/2016 - 142, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. p o t v r d z u j e.

Vo výroku IV. o náhrade trov konania napadnutý rozsudok zmeňuje tak, že žalovaná 1/, má proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90,4 %.

Žiadnej zo strán sa nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výkonom I. zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 52.735 €. Výkonom II. žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 2.740,24 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu tohto plnenia povinnosť druhého žalovaného. Výkonom III. vo zvyšku súd žalobu zamietol. Výkonom IV. rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa žalobou podanou dňa 9.6.2016 domáhala, aby súd uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobkyni náhradu škody z titulu ublíženia na zdraví, a to bolestné v sume 27.851 €, sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 24.884 €, za znalecký posudok sumu 1.000 €, poplatky za lieky 434,90 €, poplatky za rehabilitácie a cestovné v sume 1.719,85 €, za zničené a stratené veci po úraze sumu 160 €, trovy advokáta za zastupovanie poškodenej v trestnom konaní v sume 1.000 €, teda spolu sumu 57.049,75 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil nasledovný skutkový stav: Okresný súd Trenčín vydal dňa 23.5.2017 rozsudok sp. zn. 6T 100/2015, ktorým uznal žalovanú 1/ vinnou, že dňa 17.01.2014 v čase o 18:45 hodine viedla osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra, EČV: TN XXX DE po ceste 1/61 v smere od Trenčína do Dubnice nad Váhom, počas jazdy prešla s vozidlom na pravú krajnicu, kde došlo na pravej krajnici ku zrážke ľavej prednej časti vozidla, ktoré viedla žalovaná 1/ a chodkyne žalobkyne, pričom pri rozsvietených stretávacích svetlách žalovanou 1/ riadeného vozidla zn. Opel aj napriek zhoršeným rozhľadovým a dokladovým pomerom (za tmy a dažďa) a chodkyni, ktorá mala na sebe oblečenú reflexnú vestu, bolo podľa znaleckého skúmania preukázané, že chodkyňu nemohla nevidieť, pri dopravnej nehode utrpela žalobkyňa ako poškodená početné zranenia, charakter ktorých si vyžiadala nutnosť hospitalizácie v celkovom trvaní 42 dní, počas ktorých bola poškodená úplne

obmedzená prakticky vo všetkých oblastiach, ako v oblasti kontaktu so spoločenským prostredím, v oblasti komunikácie, v oblasti mobility a oblasti nevyhnutných životných hygienických a stravovacích úkonov a odkázaná na pomoc inej osoby, čím žalovaná 1/ spáchala prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona a bol jej za to uložený peňažný trest vo výške 600 Eur, trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu v trvaní 1 rok, pričom poškodená bola odkázaná so svojimi nárokmi na náhradu škody na civilný proces. Rozsudok čo do výroku o vine a treste nadobudol právoplatnosť dňa 23.5.2017. Proti rozsudku súdu prvej inštancie čo do výroku o náhrade škody podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne rozsudkom sp. zn. 23To 86/2017-430 zo dňa 9.10.2017 tak, že výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola žalobkyňa s nárokom na náhradu škody odkázaná na civilný proces zrušil, a žalovanej 1/ uložil, aby žalobkyňa nahradila škodu vo výške 52.735 Eur z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal žalobkyňu na civilný proces. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť čo do výroku o náhrade škody dňa 9.10.2017. Právne vec súd prvej inštancie posúdil najmä podľa § 420 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443, § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka; § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobkyňa sa proti žalovaným 1/, 2/ domáhala náhrady vecnej škody a škody na zdraví, ktorú jej spôsobila žalovaná 1/ dňa 17.1.2014 prevádzkou osobného motorového vozidla. Bolo preukázané, že žalovaná 1/ bola uznaná vinnou v konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 6T 100/2015 z nedbanlivostného trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona. Výlučná zodpovednosť žalovanej 1/ za ujmu na zdraví žalobkyne pri dopravnej nehode bola teda právoplatne ustálená v súvisiacom trestnom konaní, do skončenia ktorého bolo prerušené toto konanie. Bola tým založená pasívna vecná legitímácia žalovanej 1/ v konaní. Medzi stranami nebolo sporné, že medzi žalovanou 1/ ako poistenou a žalovaným 2/ ako poisťovateľom existoval v čase nehody občiansko-právny vzťah z poistnej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. O žalovaného 2/ o tom, že žaloba bola podaná predčasne, a že žalobkyňa si nárok neuplatnila u žalovaného 2/ boli podľa súdu prvej inštancie neopodstatnené. Podanie tejto žaloby považoval za riadne uplatnenie nároku žalobkyne na náhradu škody voči žalovanému 2/. Žaloba bola žalovanému 2/ doručená dňa 30.6.2016 a od vtedy do vyhlásenia rozsudku mal podľa súdu prvej inštancie žalovaný 2/ dostatok času, aby prešetril poistnú udalosť a poskytol žalobkyňi poistné plnenie. Pokiaľ ide o nároky na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, na náhradu ktorých má žalobkyňa právo podľa § 444 Občianskeho zákonníka, tieto boli v celej uplatnenej výške 52.735 Eur právoplatne priznané žalobkyňi rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 6T 100/2015 v rámci adhézneho konania. Keďže žalobkyňa v tejto časti vzala žalobu späť pred začatím pojednávania, súhlas protistrany so späťvzatím žaloby nebol potrebný, a súd podľa § 145 ods. 2 CSP výrokom I. konanie v tejto časti zastavil. Sporná medzi stranami bola výška zvýšeného nároku na náhradu škody, ohľadom ktorého bola žalobkyňa v súvisiacom trestnom konaní Krajským súdom v Trenčíne odkázaná na civilný proces. Škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka predstavuje ujmu, ktorá nastala v osobnej, majetkovej sfére poškodeného v dôsledku škodovej udalosti, je objektívne vyjadriteľná v peniazoch a je napravitelná poskytnutím majetkového plnenia. Žalobkyňa žiadala priznať náhradu vecnej škody, a to náhradu za zničené a stratené veci a oblečenie po úraze, konkrétne za stratený mobil v sume 70 Eur, zničené veci, a to bundu, nohavice, sveter, spodné prádlo v sume 80 Eur a reflexnú vestu v sume 10 Eur. Žalovaní spochybňovali tento nárok na náhradu vecnej škody. Žalobkyňa nevedela uviesť značku týchto vecí, bližšie ich nepopísala tak, aby neboli zameniteľné s inými, neuviedla dátum, kedy ich nadobudla. Žalobkyňa nepreukázala, že mala v čase nehody na sebe alebo pri sebe oblečenie a iné hnutelné veci, ohľadom ktorých si uplatnila vecnú škodu a hodnoverne nepreukázala ani hodnotu týchto vecí v čase škodovej udalosti. Predložila doklad o nákupe a cene riflí zo dňa 2.11.1995 v cene 780 Sk, avšak z obsahu vyšetrovacieho spisu (konkrétne z uznesenia Okresnej prokuratúry Trenčín 2Pv 158/14/3309-12 zo dňa 24.7.2014) vyplýva, že žalobkyňa mala v čase nehody oblečenú teplákovú súpravu s modrou farbou. Z obsahu vyšetrovacieho spisu bolo zároveň zrejmé, že žalobkyňa mala oblečenú reflexnú vestu, avšak žalobkyňa neuviedla, kedy vestu zakúpila za akú cenu a nepreukázala cenu tejto vesty v čase nehody. Preto súd prvej inštancie nepriznal náhradu za zničené a stratené veci v sume 160 Eur, keďže vznik vecnej škody v tejto výške nebol preukázaný. Žalobkyňa predložila paragon zo dňa 19.6.1995 ohľadom striebornej retiazky s uvedenou cenou 290 Sk, a paragon zo dňa 23.9.2007 ohľadom hodínok v cene 300 Sk, avšak náhradu škody ohľadom týchto hnutelných vecí neuplatnila. Súd žalobu nepovažoval za dôvodnú v časti nároku na náhradu škody v sume 1.000 Eur titulom advokátskych trov za zastupovanie žalobkyne ako poškodenej v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 6T 100/2015. Žalobkyňa výpisom z internetbankingu zo dňa 22.8.2014 preukázala, že náklady v tejto výške uhradila svojmu právnenému zástupcovi na základe faktúry č. 2014/3 vystavenej jej právny zástupcom. Súd však z trestného spisu sp. zn. 6T 100/2015 ako aj z tvrdení žalovanej 1/ zistil,

že žalobkyňa uplatnila náhradu trov právneho zastúpenia za úkony právnej služby v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Trenčín po sp. zn. 6T 100/2015, pričom o tomto jej nároku bolo uznesením č.k. 6T 100/2015-451 zo dňa 7.3.2018 rozhodnuté tak, že jej bola priznaná vyššia suma trov právneho zastúpenia ako 1.000 Eur, konkrétne jej bola priznaná suma 8.665,82 Eur. Proti rozhodnutiu bola podaná žalovanou 1/ sťažnosť, o ktorej ku dňu vyhlásenia rozsudku nebolo právoplatne rozhodnuté. Ustanovia § 557, § 558 Trestného poriadku navyše predpisujú, že o týchto trovách sa rozhoduje v rámci trestného konania po právoplatnosti rozsudku. Tento nárok je teda možné osobe poškodenej trestným činom v zmysle zákona priznať len v trestnom konaní. Bolo teda v záujem žalobkyne a jej právneho zástupcu, aby trovy právneho zastúpenia za všetky úkony právnej služby vykonané za žalobkyňu ako poškodenú v trestnom konaní boli uplatnené práve v trestnom konaní, v ktorom je ich možné priznať postupom podľa § 557, § 558 Trestného poriadku. Žalobkyni patrí náhrada škody za poplatky za lieky, poplatky za rehabilitácie, poplatky za prevoz sanitkou na lekárske vyšetrenia, poplatky za pobyt a ošetrovateľskú starostlivosť v zariadení v Nitrianskom Rudne a v zariadení Hubertus v Trenčianskych Tepliciach, ktoré vynaložila v preukázanej výške pri liečení následkov poranení, ktoré utrpela pri dopravnej nehode. Podľa ustanovenia § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka spadajú tieto výdavky žalobkyne pod účelné náklady spojené s liečením. Jedná sa teda tiež o škodu na zdraví, na ktorú sa vzťahuje rozsah poistenia zodpovednosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 381/2001 Z.z.. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že žalobkyňa zaplatila za lieky a hygienické potreby spolu sumu 510,68 Eur. Z potvrdenky č. 40/2014 zo dňa 25.2.2014 bolo preukázané, že žalobkyňa uhradila Fakultnej nemocnici Trenčín, oddelenie úrazovej chirurgie dňa 25.2.2014 sumu 5,20 Eur za vystavenie žiadosti do Nitrianskeho Rudna. Aj tento výdavok predstavuje účelný náklad spojený s liečením žalobkyne. Taktiež súd vyhodnotil úhrady v sume 128 Eur zo dňa 24.4.2014 a v sume 480 Eur zo dňa 5.5.2014 v prospech Zariadenia pre seniorov V. v O. O. a úhradu v sume 300 Q. v prospech U. B. G., n.o. ako žalobkyňou účelné vynaložené náklady spojené s liečením následkov dopravnej nehody. V súlade s odporúčaniami v lekárskejších správach žalobkyňa absolvovala aj ambulantné rehabilitácie u Y. I., G., fyzioterapeuta v O., a uhradila za ne celkovo sumu 150 Eur, ako vyplýva z predložených 10 pokladničných dokladov zakaždým v cene po 15 Eur zo dňa 23.4.2014, 28.4.2014, 30.4.2014, dňa 7.5.2014, 12.5.2014, 15.5.2014, 19.5.2014, 22.5.2014, 29.5.2014, 30.5.2014. Z lekárskejších správ bolo preukázané, že pri úrazovom deji utrpela žalobkyňa aj poranenie očí, pričom sa musela podrobiť operačnému zákroku, pred ktorým absolvovala dňa 16.10.2014 konziliárne vyšetrenie strabizmu pred operáciou u oftalmológa MUDr. C. K. so sídlom v Bratislave, za ktoré žalobkyňa uhradila sumu 50 Eur ako vyplýva z príjmového pokladničného dokladu č. XXXX zo dňa 16.10.2014 vystaveného MUDr. C. K.. Poplatky za prevoz žalobkyne a jej sprievodcu sanitkou na lekárske vyšetrenia súd vyhodnotil ako dôvodné v sume 64,36 Eur. Súd považoval za dôvodný aj nárok žalobkyne na náhradu nákladov v sume 1.000 Eur, ktoré preukázateľne žalobkyňa uhradila na základe vystavenej faktúry č. 13/2015 znalcovi Ing. P. U. za ním vypracovaný znalecký posudok pre účely trestného konania. Z predložených ústrižkov poštových poukazov bolo preukázané, že vyúčtované znalečné v sume 1.000 Eur uhradila žalobkyňa znalcovi dňa 20.5.2016 v sume 600 Eur a dňa 5.6.2015 v sume 400 Eur. Objednanie tohto posudku žalobkyňou bolo nevyhnutné. Súd teda po vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti uzavrel, že nárok žalobkyne je dôvodný v časti o zaplatenie sumy 2.740,24 Eur. Preto súd výrokom II. žalobe v tejto časti vyhovel, lehotu na plnenie určil do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v zmysle § 232 ods. 3 veta prvá CSP. Výrokom IV. súd vo zvyšku žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalobu v časti o zaplatenie sumy 52.735 Eur titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vzala žalobkyňa späť z dôvodu, že jej tento nárok priznal Krajský súd v Trenčíne rozsudkom č.k. 23To 86/2017 zo dňa 9.10.2017. Žalobkyňa uvádzala, že tento nárok uplatnila aj v tomto občianskoprávnom konaní z dôvodu, aby nedošlo k jeho premlčaniu. Súd k tomu uvádza, že podľa § 112 Občianskeho zákonníka premlčacia doba ohľadom tohto nároku spočívala (neplynula) od jeho uplatnenia v prípravnom trestnom konaní podaním zo dňa 6.7.2015, a začala znova plynúť po právoplatnosti rozsudku súdu, ktorým v trestnom konaní rozhodol o nároku na náhradu škody. Ak by však súd v trestnom konaní žalobkyni náhradu škody za bolestné a SSÚ nepriznal, žalobkyňa by žalobu nevzala späť a súd by o nej v civilnom konaní rozhodoval. Súd preto uzavrel, že žalobkyňa podľa § 256 ods. 1 CSP procesne nezavinila zastavenie konania v tejto časti, a procesnú zodpovednosť na zastavení konania nemožno pričítať ani strane žalovanej. Preto žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov zastaveného konania. Po čiastočnom späťvzatie žaloby sa predmet konania obmedzil na náhradu škody v sume 4.314,75 Eur. Súd z tohto nároku žalobe vyhovel čo do zaplatenia sumy 2.740,24 Eur, a úspech žalobkyne predstavuje 63,51%. Vo zvyšku bola žaloba zamietnutá v rozsahu 36,49 %. Vzhľadom na tento čiastočný úspech sporových strán súd podľa § 255 ods. 2 CSP výrokom IV. vyslovil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná 1/. V prvom rade žalovaná vytýkala súdu prvej inštancie, že výrokom č. IV. svojho rozhodnutia podľa žalovanej 1/ súd prvej inštancie rozhodol úplne chybné, pokiaľ žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania. Žalovaná 1/ bola toho názoru, že v danom prípade jej prináleží náhrada trov konania, a to v zmysle § 256 ods 1 CSP. Uviedla, že Ako vyplýva z obsahu spisu, žalobkyňa podala svoju žalobu dňa 09.06.2016. V podanej žalobe uplatnila aj nároky na náhradu škody za vytrpené bolesti a sťaženie spoločenského uplatnenia v celkovej sume 52.735, EUR. Rovnakú náhradu škody z rovnakého titulu však žalobkyňa voči žalovanej 1/ uplatňovala aj v trestnom konaní a s ním súvisiacom adhéznom konaní, ktoré rovnako riešili žalobkyňou uplatnený nárok na náhradu škody titulom bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenie v sume 52.735,- EUR. Išlo teda o dvakrát uplatnený nárok na náhradu škodu, ktorý už sám o sebe bol dôvodom na zastavenie konania podľa 159 CSP. Podľa žalovanej 1/ v danom smere nebola rozhodná námietka žalobkyne, že žalobu podala v tejto časti len z opatrnosti. Civilný sporový poriadok nepozná žiadnu osobitnú kategóriu žalobou z opatrnosti, ktoré by mali zvláštny právny režim pri posudzovaní ich dôvodnosti, či náhrady trov konania. V zmysle ustanovení CSP je každý účastník plne zodpovedný za svoje procesné úkony. Okrem toho o nároku žalobkyne na odškodnenie za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia bolo v trestnom konaní právoplatne rozhodnuté už dňa 09.10.2017. Napriek tomu žalobkyňa svoju žalobu v tomto konaní zobrala späť až v deň pojednávania dňa 12.06.2018. Žalobkyňa tak predmetom konania od 09.06.2016 do 12.06.2018 urobila aj nárok na náhradu škody za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 52.735,- EUR, a to ako sa ukázalo celkom nedôvodne, nakoľko tento nárok bol už uplatnený a aj priznaný v súbežnom adhéznom konaní v rámci trestného konania. To, či tak žalobkyňa urobila z opatrnosti alebo z iných preventívnych dôvodov, je pre posúdenie nároku na náhradu trov konania podľa žalovanej 1/ nerozhodné. Rozhodné, je to že žalobkyňa v tejto časti svoju žalobu zobrala späť, a teda je v zmysle § 256 Žalobkyňa podala žalobu o zaplatenie 52.735,- EUR, a tým vyvolala súdne konania o tomto nároku. Žalobu nakoniec zobrala späť, a tým podľa § 256 ods. 1 CSP procesne zavinila zastavenie konania. Keby žalobkyňa žalobu späť nezobrala bolo by konanie o nej zastavené tak či tak, resp. žaloba by bola ako nedôvodná zamietnutá. Okrem toho o nároku žalobkyne na odškodnenie za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia bolo v trestnom konaní právoplatne rozhodnuté už dňa 09.10.2017. Napriek tomu žalobkyňa svoju žalobu v tomto konaní zobrala späť až v deň pojednávania dňa 12.06.2018. Žalobkyňa tak predmetom konania od 09.06.2016 do 12.06.2018 urobila aj nárok na náhradu škody za bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia v sume 52.735,- EUR, a to ako sa ukázalo celkom nedôvodne, nakoľko tento nárok bol už uplatnený a aj priznaný v súbežnom adhéznom konaní v rámci trestného konania. Nad rámec právnej argumentácie vyššie uvedenej žalovaná 1/ považovala za absolútne nespravodlivé, pokiaľ v trestnom konaní súd priznal žalobkyni voči žalovanej /1 náhradu trov konania spojenú s pribatím splnomocnenca vo výške 8.665,82 EUR, pričom vychádzal z uplatnenej sumy bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vo výške 52.735,- EUR a následne, keď žalovanej 1/ v civilnom konaní vznikli takéto trovy právneho zastúpenia vďaka duplicitne (nedôvodne) podanej žalobe žalobkyne z rovnakého titulu a výšky uplatnenej škody, tieto trovy konania nepriznal s poukazom na čiastkový úspech vo veci. Čo sa týka napadnutého výroku č. II tak, v tomto smere žalovaná 1/ uviedla, že sa pripája k vyjadreniu žalovanej 2/ a doplnila, že žalobkyňa nepreukázala, že by uplatnená škoda bola v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou a následným liečením a ani, že náklady na znalecký posudok Ing. P. U. vo výške 1.000,- EUR boli nevyhnutne vynaložené na uplatnenie nároku na náhradu škodu a že ich výške je primeraná a odôvodnená z pohľadu vyhl. MS SR č. 491/2004 Z. z. o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov. Z uvedených dôvodov preto žalovaná 1/ navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie na základe § 388 CSP čo do výroku II. zmenil tak, že v tejto časti žalobu žalobkyne zamietne a čo do výroku IV. zmenil tak, že žalovanej 1/ prizná náhradu trov prvoinštančného konania vo výške 100 %. Zároveň žalovaná 1/ žiada aj o priznanie náhrady trov odvolacieho konania.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovanej 1/ uviedla, že tvrdenie žalovanej 1/, že žaloba bola podaná duplicitne a nebol dôvod nepriznať jej náhradu trov právneho zastupovania sa nezakladá na pravde. Žalobkyňa riadne a načas uplatnila náhradu škody už v trestnom konaní. Dôvodila tým, že zranenie, ktoré utrpela 07.01.2014, boli tak vážneho charakteru, že musela podstúpiť viacero ťažkých operácií, aby vôbec prežila. Vyšetrowanie, kt. bolo voči H. V. začaté 02.02.2014, bolo vyšetrowateľom dňa 08.08.2014 zastavené, napriek tomu, že žalobkyňa ako poškodená v trestnom konaní vôbec nebola vypočutá tvrdiac, že jej spôsob chôdze bol nesprávny, lebo vstúpila do jazdnej dráhy prichádzajúceho vozidla riadeného žalovanou 1/. Po sťažnostiach cez krajskú a Generálnu prokuratúru SR bolo zastavujúce uznesenie vyšetrowateľa zrušené a 06.03.2015 začal vyšetrowateľ

žalovanú 1/ stíhať pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 TZ. Žalobkyňa preto oslovila znalca Ing. U., aby vyhotovil znalecký posudok, kde vôbec bola zrazená, pretože posudok Ing. L. bol nesprávny a nakoniec sa obaja znalci zhodli na tom, že miestom zrážky bola pravá krajnica, kde bola žalovanou 1/ napriek tomu, že žalobkyňa mala reflexnú vestu, zrazená odzadu na krajnici ľavou stranou vozidla, takže žalovaná 1/ pravými kolesami išla po poli. Keďže vyšetrovanie trvalo dlhú dobu a medzitým bolo zastavené, stíhanie žalovanej 1/ a opätovne začaté stíhanie žalovanej 1/ 06.03.2015 a obžaloba na žalovanú 1/ bola podávaná 03.08.2015, sudca okresného súdu postúpil trestnú vec na mediačné konanie, ktoré prebehlo 05.05.2016 a nebol predpoklad, že by do 2 rokov bola trestná vec vôbec skončená. Keďže náhrada škody z ublíženia na zdraví sa premlčuje v 2-ročnej premlčacej dobe, a napriek tomu že náhradu škody uplatnila v trestnom konaní pri oboznamovaní so spisom 06.07.2015, žalobkyňa uviedla, že bola nútená podať civilnú žalobu dňa 09.06.2016, aby sa jej nárok nepremičal. Tu sa domáhala náhrady škody vo výške 57.049 Eur, ktorá škoda pozostávala z bolestného, SSU, poplatkov za lieky, poplatky za rehabilitáciu a cestovné, zničené a stratené veci a trovy právneho zastupovania v trestnom konaní. Žalobkyňa ďalej dôvodila tým, že nemohla vedieť, či jej trestné súdy náhradu škody priznajú a len vďaka rozsudku Krajského súdu v Trenčíne 23To/86/2017 bola žalovaná 1/ zaviazaná zaplatiť jej náhradu škody z ublíženia na zdraví z titulu bolestného a SSU vo výške 52.735,- Eur. So zvyškom nároku na náhradu škody v sume 4.314,75 Eur bola žalobkyňa odkázaná na civilný proces. Na základe tejto skutočnosti oznámila súdu 09.04.2018, že žiada pokračovať v civilnom konaní, kde zároveň v poslednej vete uviedla, že keďže jej bola priznaná náhrada škody vo výške 52.735 Eur krajským súdom, že z tohto dôvodu berie žalobu v tejto časti späť a žiadala konanie zastaviť a pokračovať v konaní ohľadne sumy 4.314,75 Eur. Žalobkyňa mala za to, že nie je pravdou tvrdenie, že až na pojednávaní dňa 12.06.2018 zobrala žalobu späť. Nesúhlasila s ďalšími tvrdeniami, že nepreukázala ďalšie náklady, ktoré jej v tomto vznikli, pretože na všetko predložila doklady už v trestnom spise, a vyjadrila názor, že to, že na niektoré veci ktoré mala nepredložila bločky o ich zakúpení, nikto s takouto nehodou nepočíta a neodkladá si každý bloček a doklad od oblečenia, reflexnej vesty atď. Uviedla, že to, že bola nútená zaplatiť za ZP Ing. Svetlíkovi 1.000 Eur, bola nutnosť, pretože nebyť tohto posudku, nebolo by možné vyvrátiť tvrdenia v ZP Ing. L.. Ďalej uviedla, že bolo logické, ak bola 5/6 náhrada škody v trestnom konaní za bolestné a SSU priznaná v sume 52.735 Eur, že bolo jej povinnosťou v tejto časti zobrať žalobu späť, čo aj urobila. Z týchto dôvodov preto žiadala napadnutý rozsudok v tejto časti ako vecne správny v celom rozsahu potvrdiť a zaviazat žalobkyňu k náhrade trov odvolacieho konania.

4. Žalovaná 1/ v písomnej replike k vyjadreniu žalobkyne uviedla, že s názorom žalobkyne nesúhlasí. Žalobkyňa, ako sama uviedla, podala žalobu v civilnom konaní z opatrnosti. Na základe toho podľa žalovanej 1/, riziko takéhoto konania znáša žalobkyňa sama. Keďže v trestnom konaní bola žalobkyne náhrada škody priznaná, nebol vecný dôvod na podanie duplicitnej žaloby v civilnom konaní. Daná opatrnosť sa teda ukázala ako neopodstatnená. Uvedené potvrdzuje aj to, že žalobkyňa v konečnom dôsledku podstatnej časti zobrala svoju civilnú žalobu späť. Za druhú podstatnú skutočnosť žalovaná 1/ považuje to, že súd prvej inštancie o žalobe žalobkyne riadne konal, túto prijal a doručil stranám na vyjadrenie. Žalovaná 1/ uviedla, že pracuje v gastroslužbách a nie je vôbec práva znalá. Aby nič nepodcenila, obrátila sa o právnu pomoc na právneho zástupcu - advokáta, ktorý jej vec prevzal a vypracoval k doručenej žalobe písomné vyjadrenie. Pritom je zrejmé, že nezaujatie stanoviska žalovaného k doručenej žalobe, môže mať vplyv na výsledok sporu a viesť v konečnom dôsledku k vyhovneniu petitu žaloby. V konečnom dôsledku, žaloba voči žalovanej 1/ ani nebola v jej podstatnej časti úspešná. Žalovaná 1/ bola toho názoru, že má právo na náhradu trov konania, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastúpením. Záverom svojho vyjadrenia žalovaná 1/ poukazuje aj na to, že pracuje v gastroslužbách za prakticky minimálnu mzdu, napriek tomu žalobkyňa v trestnom konaní si voči nej uplatňuje nárok na náhradu trov jej právneho zastúpenia v trestnom konaní vo výške viac ako 8.500,- EUR, a to ešte za úkony predprípravného konania, teda ešte pred vznesením obvinenia, kedy postup trestného konania žalovaná 1/ ani nemala možnosť žiadnym spôsobom ovplyvniť. Je preto podľa žalovanej 1/ nespravodlivé, aby na jednej strane žalovaná 1/ bola povinná platiť trovy právneho zastúpenia žalobkyne v trestnom konaní a na druhej strane ona jej trovy právneho zastúpenia v civilnom konaní, kde bola žalovaná 1/ úspešná, by hradit nemala. Na základe uvedeného žalovaná 1/ bola toho názoru, že má právo na náhradu trov konania, ktoré jej vznikli v súvislosti s jej právnym zastúpením v tejto civilnej veci, a preto trvá na podanom odvolaní a žiada, aby jej súd náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia priznal.

5. Žalobkyňa v písomnej duplike k vyjadreniu žalovanej 1/ uviedla, že poukazuje na svoje písomné vyjadrenie k odvolaniu a navrhuje, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 CSP a zaviazal žalovanú k náhrade trov odvolacieho konania.

6. Žalovaná 2/ sa k odvolaniu žalovanej 1/ písomne nevyjadrila.

7. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona CSP, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, ani to nevyžadoval dôležitý verejný záujem v spojení § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP a vo výroku IV. o náhrade trov konania podľa § 388 CSP zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

8. Odvolaním bol napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a IV. o náhrade trov konania. Vo výroku I., ktorým súd prvej inštancie zastavil konanie o zaplatenie sumy 52.735,- € a vo výroku III. ktorým súd prvej inštancie vo zvyšku zamietol žalobkyňu, odvolaním napadnuté neboli, nadobudli právoplatnosť, a preto ich odvolací súd nepreskúmal.

9. Vo vzťahu k napadnutému výroku II. súd prvej inštancie založil svoje právne posúdenie o dôvodnosti uplatneného nároku na tom závere, že žalobkyňa preukázala, že v rozsahu sumy 2.740,24,- € vynaložila tieto finančné prostriedky v súvislosti s liečením škody na zdraví spôsobenej žalovanou 1/, a to ako náklady na lieky, hygienické potreby, rehabilitácie, prevozy s doprovodom v sanitke na vyšetrenia. Ako ďalší uplatnený nárok (náklady spojené s uplatnením pohľadávky), súd žalobkyne priznal náklady za vypracovanie znaleckého posudku v trestnom konaní, ktorý súd vyhodnotil ako nevyhnutný v predmetnom konaní.

10. Odvolací súd vo vzťahu k napadnutému výroku II. považuje tento právny názor súdu prvej inštancie za správny a stotožňuje sa aj s odôvodnením napadnutého rozsudku v tejto časti podľa § 387 ods. 2 CSP. Na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalovanej 1/ uvádza nasledovné:

11. Podľa § 449 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení, pri škode na zdraví sa uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením.

12. Pri škode na zdraví sa v zmysle uvedeného ustanovenia uhradzujú aj účelné náklady spojené s liečením. Hlavným kritériom pre posúdenie oprávnenosti tohto nároku je účelnosť nákladov liečenia. Zákon výslovne nekonkretizuje, ktoré náklady liečenia možno považovať za účelné. Predovšetkým pôjde o náklady, ktoré slúžia k obnoveniu zdravia poškodeného a ktoré nie sú hradené zo systému zdravotného poistenia. Uvedené ustanovenie Občianskeho zákonníka teda pojednáva práve o nároku poškodeného na úhradu nákladov vtedy a v takej výške, v akej nebolo liečenie poskytnuté bezplatne. Je zrejmé, že jednou zo záruk na ochranu zdravia fyzickej osoby garantovanej Ústavou SR (čl. 40) je princíp plného odškodnenia za vytrpenú ujmu na zdraví, ktorá zakladá aj nárok na náhradu nákladov spojených s liečením. Preto pokiaľ išlo o náklady účelné a tieto boli vynaložené v príčinnej súvislosti s poškodením zdravia žalobkyne a boli žalobkyňou aj preukázané (žalobkyňa uniesla dôkazné bremeno), je dôvodné žalobkyne nárok na náhradu týchto nákladov priznať.

13. V rozsahu podaného odvolania v časti priznaného plnenia žalobkyne, ktoré odvolací súd preskúmal (t. j. v rozsahu 2.740,24 €), dospel odvolací súd k záveru, že nárok žalobkyne bol dôvodný. Za účelné náklady spojené s liečením, ktoré žalobkyňa musela vynaložiť v súvislosti s obnovou svojho zdravia počas hospitalizácie ako ja po nej, treba vždy považovať náklady na lieky a hygienické potreby, ktorých dôvodnosť vo výške 510,68,- € žalobkyňa preukázala lekárskymi správami, prepúšťacími správami a dokladmi o ich úhrade. Podľa názoru odvolacieho súdu išlo o náklady, ktoré by žalobkyňa bez poškodenia na zdraví nemusela vynaložiť, a preto tieto náklady boli v príčinnej súvislosti s poškodením jej zdravia. Nešlo o doplnkové lieky ktoré by nesúviseli s poškodením zdravia žalobkyne, ale vždy lieky odporúčané a predpísané príslušným lekárom.

14. V zmysle princípu plného odškodnenia za spôsobenú škodu na zdraví, treba považovať za účelne vynaložené náklady spojené s liečením poškodenia zdravia žalobkyne aj náklady na rehabilitácie, a to pobyty v Senior B. G., n.o. a v Zriadení pre seniorov V. O. O., a to za účelom rehabilitácie a

obnovenia pohybových schopností ako aj ambulantné rehabilitácie u Y. I., nakoľko tieto boli tiež v súlade s odporúčaniami v lekárskejších správach. Preto platby v sume 128,- € zo dňa 24.04.2014, 480,- € zo dňa 05.05.2014, v sume 300,- € pre U. B. G., n.o. a v sume 150,- € za ambulantné rehabilitácie, boli uplatnené dôvodne, keďže tieto boli vykonané na odporúčanie lekárov za účelom obnovenia zdravia žalobkyne, pričom išlo o rehabilitácie, ktoré by žalobkyňa nebola absolvovala, pokiaľ by nedošlo k poškodeniu jej zdravia. Rovnako tak bol dôvodný, vzhľadom na poškodenie očí žalobkyne, aj uplatnený nárok za náklad na operačný zákrok očí vo výške 50,- €. Za súvisiace náklady s liečením je potrebné považovať aj poplatky za transport, či už žalobkyne, alebo jej sprievodu, a to v rozsahu ako tieto boli preukázané dokazovaním vykonaným súdom prvej inštancie, t. j., vo výške 64,36 €.

15. Za náklady spojené s uplatnením pohľadávky treba považovať aj náklady na vypracovanie znaleckého posudku (§ 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Žalobkyňou objednaný vypracovaný znalecký posudok znalcom Ing. P. U., bol nevyhnutný na správne posúdenie otázky vzniku škody na zdraví žalobkyne v trestnom konaní (konanie vedené Okresným súdom Trenčín pod sp. zn. 6T/100/2015), preto pokiaľ by nebol tento znalecký posudok vypracovaný, nebola by žalobkyňa v tomto konaní úspešná, keďže pre priznanie nároku na náhradu škody na zdraví by nebol preukázaný predpoklad priznania takejto náhrady škody, a to jej vznik, ako aj protiprávne konanie žalovanej 1/. Z tohto dôvodu je tento náklad nevyhnutné posúdiť ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky nevyhnutný na účelne uplatnenie alebo bránenie práva. Preto súd prvej inštancie správne, keďže o náhrade za vypracovaný znalecký posudok nebolo rozhodnuté v trestnom konaní, tento náklad priznal žalobkyne ako dôvodný v tomto konaní.

16. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II. podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

18. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protiv strane.

19. V zmysle uvedeného ustanovenia § 256 ods. 1 CSP je pri zastavení sporového konania pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorá zo strán z procesného hľadiska zastavenie konania zavinila. Kritérium procesného zavinenia je potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu späť s tým, aby konanie bolo zastavené.

20. Súd prvej inštancie k námietke žalobkyne, že k uplatneniu nároku na náhradu škody na zdraví aj v občianskoprávnom konaní došlo z opatrnosti, aby nedošlo k jeho premlčaniu správne uviedol, že premlčacia doba ohľadom uplatneného nároku spočívala, a teda neplynula v prípravnom trestnom konaní, a to už podaním zo dňa 06.07.2015, pričom táto začala znova plynúť po právoplatnosti rozsudku súdu, ktorým tento v trestnom konaní rozhodol o nároku na náhradu škody. Preto nebol dôvod ani z dôvodu hrozby uplynutia premlčacej doby uplatňovať rovnaký nárok aj v občianskoprávnom konaní. Podľa názoru odvolacieho súdu však súd prvej inštancie dospel k nesprávnemu záveru, že žalobkyňa čiastočným späťvzatím žaloby nezavinila zastavenie konania, a to na základe konštatovania, že ak by súd v trestnom konaní žalobkyne náhradu škody za bolestné a SSÚ nepriznal, žalobkyňa by žalobu nevzala späť a súd by o nej v civilnom konaní rozhodoval. Vzhľadom na spočívanie plynutia premlčacej doby, žalobkyňa by nebola ukrátená o možnosť domáhať náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia v občianskoprávnom konaní po skončení trestného konania v predmetnej veci. Žalobkyňa musí byť procesne zodpovedná za svoje uplatnené nároky, a preto pokiaľ si uplatnila aj v tomto konaní nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia duplicitne, ako uviedla žalovaná 1/ vo svojom vyjadrení, žalobkyňa predmetom tohto ukončenia učinila celý uplatnený nárok. Potom v dôsledku späťvzatia žaloby odvolací súd dospel k záveru, že žalobkyňa zavinila zastavenie konania, pričom žalovaná 1/ nijakým spôsobom neprispela k zastaveniu konania v predmetnej časti, v dôsledku čoho by bolo možné rozhodnúť, že žiadna zo strán nezavinila zastavenie konania. Posudzujúc preto z objektívneho hľadiska o vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého

výsledku sa domáhala a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr vzala žalobu čiastočne späť, odvolací súd uzatvára, že žalobkyňa v časti o zaplatenie sumy 52.735,- € zavinila zastavenie konania.

21. Vzhľadom na uvedené, žalobkyňa bola v časti o zaplatenie sumy 52.735,- € neúspešná. Vo zvyšnej uplatnenej časti, ktorá ostala predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby, t. j. v časti uplatnenej sumy 4.314,75 € bola žalobkyňa úspešná vo výške 2.740,24 € a neúspešná vo výške 1.574,51 €. Žalobkyňa celkom žalobou uplatnila nárok na zaplatenie sumy 57.049,75 €, pričom celkom neúspešná bola vo výške o zaplatenie sumy 54.309,51 € (52.735 € + 1.574,51 €), čo predstavuje neúspech v rozsahu 95,2 %. V tejto časti boli preto úspešní žalovaní 1/, 2/. Žalobkyňa tak bola úspešná v rozsahu 4,8 %. Čistý úspech žalovaných 1/, 2/, bol preto v rozsahu 90,4 %. Žalovaní 1/, 2/ tvoria procesné spoločenstvo, ktoré bolo založené rozhodnutím žalobkyne žalovať tak žalovanú 1/ ako aj žalovaného 2/, pričom toto spoločenstvo má povahu samostatného procesného spoločenstva, keď v danej veci nejde o nedeliteľné plnenie, čo potvrdzuje aj samotná skutočnosť, že žalobkyňa nemusela pre prípadný úspech v spore žalovať žalovanú 1/, ako aj žalovaného 2/. Z dôvodu, že ide o samostatné procesné spoločenstvo, procesné úkony jedného z takéhoto spoločenstva sa nebudú týkať druhého spoločníka, čo platí aj pre podané odvolanie. V danej veci odvolanie podala žalovaná 1/ proti výroku II. a proti výroku IV. o náhrade trov konania. Preto tieto výroky vo vzťahu k žalovanému 2/ nadobudli právoplatnosť a rozhodnutie v napadnutej časti tak bolo možné skúmať len vo vzťahu k žalovanej 1/. Preto v danom prípade odvolací súd z tohto dôvodu rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo výroku IV. podľa § 388 CSP zmenil tak, že žalovaná 1/ má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 90,4 %.

22. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní, čo do výroku II. bola úspešná žalobkyňa, keďže odvolací súd tento napadnutý výrok rozsudku súdu prvej inštancie potvrdil a v napadnutom výroku IV. rozsudku súdu prvej inštancie bola úspešná žalovaná 1/ (žalovaný 2/ odvolanie nepodal a ide o samostatné procesné spoločenstvo). Odvolací súd preto podľa §255 ods. 2 CSP rozhodol tak, že žiadnej zo strán nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

23. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).